

Wtorek, 13 listopada 2018 r.

P8_TA(2018)0448

Cyfryzacja na rzecz rozwoju: ograniczenie ubóstwa za pomocą technologii**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 listopada 2018 r. w sprawie cyfryzacji na rzecz rozwoju: ograniczenie ubóstwa za pomocą technologii (2018/2083(INI))**

(2020/C 363/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 208, 209, 210, 211 i 214 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając szczyt Organizacji Narodów Zjednoczonych na temat zrównoważonego rozwoju i dokument końcowy przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 25 września 2015 r. pt. „Przekształćmy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”, jak również 17 celów zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając Europejski konsensus w sprawie rozwoju: „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość”⁽¹⁾, przyjęty w maju 2017 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2015 r. zatytułowany „Handel z korzyścią dla wszystkich – W kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 2 maja 2017 r. pt. „Cyfryzacja na rzecz rozwoju: uwzględnianie technologii i usług cyfrowych w unijnej polityce rozwojowej (SWD(2017)0157),
- uwzględniając strategię jednolitego rynku cyfrowego dla Europy, przyjętą w maju 2015 r.,
- uwzględniając Europejski plan inwestycji zewnętrznych,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z wdrażania strategii polityki handlowej „Handel z korzyścią dla wszystkich – Kształtowanie nowoczesnej polityki handlowej w celu wykorzystania możliwości płynących z globalizacji” (COM(2017)0491),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2017 r. „W kierunku aktu o jednolitym rynku cyfrowym”⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie przygotowań do Światowego Szczytu Humanitarnego: wyzwania i szanse w zakresie pomocy humanitarnej⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 maja 2014 r. zatytułowany „Większa rola sektora prywatnego w osiągnięciu trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w krajach rozwijających się” (COM(2014)0263),
- uwzględniając konkluzje Rady z listopada 2017 r. w sprawie cyfryzacji na rzecz rozwoju,
- uwzględniając 11. konferencję ministerialną WTO, która odbyła się w Buenos Aires (Argentyna) w dniach 10–13 grudnia 2017 r.,
- uwzględniając inicjatywy Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego wspierające kraje rozwijające się (ITU-D),
- uwzględniając Umowę o technologii informacyjnej Światowej Organizacji Handlu (ITA),
- uwzględniając deklarację ministerialną złożoną w 2016 r. w Cancún przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie gospodarki cyfrowej,

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 30.6.2017, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 22.⁽³⁾ Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 106.

Wtorek, 13 listopada 2018 r.

- uwzględniając wspólną deklarację ministrów ds. technologii informacyjno-komunikacyjnych grupy G7 na posiedzeniu w Takamatsu (Japonia) w dniach 29 i 30 kwietnia 2016 r.,
 - uwzględniając inicjatywę Konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD) pt. „Handel elektroniczny z korzyścią dla wszystkich”,
 - uwzględniając konwencję o prawach osób niepełnosprawnych oraz załączony do niej protokół fakultatywny (A/RES/61/106),
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A8-0338/2018),
- A. mając na uwadze, że w konsensusie europejskim w sprawie rozwoju z 2017 r. podkreśla się znaczenie technologii i usług informacyjno-komunikacyjnych jako czynników umożliwiających zrównoważony rozwój i wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu;
- B. mając na uwadze, że strategia Komisji w sprawie cyfryzacji na rzecz rozwoju (D4D) obejmuje wzrost gospodarczy i prawa człowieka, zdrowie, edukację, rolnictwo i bezpieczeństwo żywnościowe, podstawową infrastrukturę, gospodarkę wodną i infrastrukturę sanitarną, zarządzanie, ochronę socjalną, a także cele przekrojowe w zakresie płci i środowiska;
- C. mając na uwadze, że technologie cyfrowe oferują możliwość zapewnienia zrównoważonego charakteru i ochrony środowiska; mając jednak na uwadze, że do produkcji sprzętu cyfrowego używa się niektórych rzadkich metali o niewielkich możliwościach recyklingu i ograniczonych dostępnych rezerwach, a odpady elektroniczne i elektryczne stanowią wyzwanie środowiskowe i zdrowotne; mając na uwadze, że według wspólnego badania Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) i Interpolu⁽¹⁾ zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny (WEEE) stanowi jeden z głównych obszarów przestępczości przeciwko środowisku naturalnemu;
- D. mając na uwadze, że według zaktualizowanej wersji bazy danych Banku Światowego „Identification for Development Global Dataset (ID4D)” z 2017 r. szacuje się, że 1,1 mld ludzi na całym świecie nie jest w stanie oficjalnie potwierdzić swojej tożsamości, w tym rejestracji urodzenia, przy czym 78 % tych osób mieszka w Afryce Subsaharyjskiej i w Azji; mając na uwadze, że stanowi to główną przeszkodę w realizacji celu zrównoważonego rozwoju 16.9, ale także w byciu podmiotem w środowisku cyfrowym i w czerpaniu z niego korzyści;
- E. mając na uwadze, że technologie cyfrowe są wyraźnie wymienione w pięciu celach należących do celów zrównoważonego rozwoju (cel 4 dotyczący edukacji, cel 5 dotyczący równości płci, cel 8 dotyczący godnej pracy i wzrostu gospodarczego, cel 9 dotyczący infrastruktury, przemysłowienia i innowacji oraz cel 17 dotyczący partnerstw);
- F. mając na uwadze, że w celach zrównoważonego rozwoju podkreślono, iż zapewnienie mieszkańcom krajów najsłabiej rozwiniętych powszechnego i przystępnego cenowo dostępu do internetu do 2020 r. będzie miało zasadnicze znaczenie dla wspierania rozwoju, ponieważ rozwój gospodarki cyfrowej może stymulować godziwe zatrudnienie i wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, wielkość eksportu i jego dywersyfikację;
- G. mając na uwadze, że według UNCTAD cyfryzacja w coraz większym stopniu prowadzi do powstawania monopolu i stwarza nowe wyzwania dla polityki antymonopolowej i polityki konkurencji zarówno w krajach rozwijających się, jak i w krajach rozwiniętych⁽²⁾;
- H. mając na uwadze, że podczas ogólnego przeglądu wdrażania wyników Światowego Szczytu Społeczeństwa Informacyjnego⁽³⁾ Zgromadzenie Ogólne ONZ zobowiązało się wykorzystać potencjał technologii informacyjno-komunikacyjnych w celu osiągnięcia celów Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i innych celów rozwoju uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym, zauważając, że technologie informacyjno-komunikacyjne mogą przyspieszyć postępy we wszystkich 17 celach zrównoważonego rozwoju;

⁽¹⁾ Badanie UNEP-INTERPOL pt. „The Rise of Environmental Crime: a growing Threat to Natural Resources, Peace, Development and Security” [Wzrost przestępczości przeciwko środowisku naturalnemu – rosnące zagrożenie dla zasobów naturalnych, pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju] (2016).

⁽²⁾ UNCTAD, „Współpraca cyfrowa Południa z Południem na rzecz industrializacji – program integracji regionalnej” (2017).

⁽³⁾ Zgromadzenie Ogólne ONZ, GA/RES/70/125.

Wtorek, 13 listopada 2018 r.

- I. mając na uwadze, że łączność pozostaje wyzwaniem i problemem leżącym u podstaw różnego rodzaju przepaści cyfrowej zarówno w zakresie dostępu do technologii informacyjno-komunikacyjnych, jak i korzystania z nich;
- J. mając na uwadze, że tempo rozwoju gospodarki cyfrowej oraz znaczne braki, jakie występują w gospodarce cyfrowej krajów rozwijających się w zakresie rozwoju bezpiecznej polityki krajowej, regulacji i ochrony konsumentów, wskazują na pilną potrzebę działań w zakresie budowania zdolności i wsparcia technicznego dla krajów rozwijających się, a zwłaszcza dla krajów najsłabiej rozwiniętych;
- K. mając na uwadze, że znajomość technologii cyfrowych i umiejętności w tym zakresie mają kluczowe znaczenie dla rozwoju społecznego i osobistego oraz postępu, a także dla promowania przedsiębiorczości i budowania silnej gospodarki cyfrowej;
- L. mając na uwadze, że cyfryzacja powinna również pomóc w poprawie niesienia pomocy humanitarnej i odporności, zapobiegania ryzyku związanemu z klęskami żywiołowymi i wsparcia przejściowego łączącego pomoc humanitarną ze wsparciem na rzecz rozwoju w warunkach niestabilnej sytuacji i konfliktów;
- M. mając na uwadze, że ponad połowa ludności na świecie nadal pozostaje poza internetem, a postęp w dążeniu do osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju 9 dotyczącego znacznego zwiększenia dostępu do technologii informacyjno-komunikacyjnych, a także dążenia do zapewnienia powszechnego i przystępnego cenowo dostępu do internetu w krajach najsłabiej rozwiniętych do 2020 r. są powolne;
- N. mając na uwadze, że na całym świecie występuje ogromny wzrost usług łączności mobilnej, a liczba użytkowników łączności mobilnej przekracza obecnie liczbę osób mających dostęp do energii elektrycznej, urządzeń sanitarnych lub czystej wody;
- O. mając na uwadze, że innowacje humanitarne muszą być zgodne z zasadami humanitarnymi (humanitaryzm, neutralność, bezstronność i niezależność) oraz z zasadą godności;
- P. mając na uwadze, że innowacje humanitarne muszą być prowadzone w celu propagowania praw, godności i zdolności ludności otrzymującej pomoc, a wszyscy członkowie społeczności dotkniętej kryzysem powinni mieć możliwość korzystania z innowacji bez dyskryminacyjnych barier w korzystaniu z nich;
- Q. mając na uwadze, że należy wykorzystywać analizę ryzyka i ograniczanie ryzyka w celu zapobiegania nieumyślnym szkodom, w tym szkodom naruszającym prywatność i bezpieczeństwo danych oraz wpływającym na lokalne gospodarki;
- R. mając na uwadze, że eksperymenty, projekty pilotażowe i próby muszą być prowadzone zgodnie z uznanymi międzynarodowo normami etycznymi;

Potrzeba wsparcia cyfryzacji w krajach rozwijających się

1. z zadowoleniem przyjmuje strategię Komisji w sprawie cyfryzacji na rzecz rozwoju (D4D), w zakresie, w jakim włącza ona technologie cyfrowe w główny nurt unijnej polityki rozwoju, co powinno mieć na celu przyczynianie się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla, jak ważne jest wzmocnienie cyfryzacji koncentrującej się na celach zrównoważonego rozwoju; przypomina, że rewolucja cyfrowa stawia społeczeństwa przed szeregiem nowych wyzwań, wiążących się zarówno z ryzykiem, jak i możliwościami;
2. przypomina, że technologie i usługi cyfrowe mają ogromny potencjał w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju, pod warunkiem że zostaną podjęte działania w celu rozwiązania problemu negatywnych skutków technologii, takich jak automatyzacja miejsc pracy wpływająca na szanse na zatrudnienie, wykluczenie cyfrowe i nierówność cyfrowa, bezpieczeństwo cybernetyczne, ochrona danych i kwestie regulacyjne; przypomina, że każda strategia cyfrowa musi być w pełni zgodna z Agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i przyczyniać się do jej realizacji, w szczególności zaś do realizacji celu 4 dotyczącego edukacji wysokiej jakości, celu 5 dotyczącego zapewnienia równości płci i wzmocnienia pozycji wszystkich kobiet i dziewcząt, celu 8 dotyczącego godnej pracy i wzrostu gospodarczego oraz celu 9 dotyczącego przemysłu, innowacji i infrastruktury; przypomina, że jeżeli cele zrównoważonego rozwoju mają zostać osiągnięte do 2030 r., potrzebne jest wzmocnione partnerstwo globalne, krajowe, regionalne i lokalne między podmiotami rządowymi, naukowymi, gospodarczymi i podmiotami społeczeństwa obywatelskiego;

Wtorek, 13 listopada 2018 r.

3. zwraca uwagę, że pomimo wzrostu rozpowszechnienia internetu wiele krajów rozwijających się i gospodarek wschodzących pozostaje w tyle pod względem korzystania z cyfryzacji, wiele osób nadal nie ma dostępu do technologii informacyjno-komunikacyjnych, a między poszczególnymi krajami oraz między obszarami miejskimi i wiejskimi istnieją duże różnice; przypomina, że technologia cyfrowa jest narzędziem, a nie celem, i uważa, że w związku z ograniczeniami finansowymi należy priorytetowo traktować najbardziej skuteczne sposoby osiągania celów zrównoważonego rozwoju, a w niektórych krajach, nawet jeśli cyfryzacja może być przydatna, nadal konieczne jest zapewnienie zaspokojenia podstawowych potrzeb ludzkich, zwłaszcza w zakresie dostępu do żywności, energii, wody, urzędzeń sanitarnych, edukacji i opieki zdrowotnej, co podkreślono w sprawozdaniu ONZ w sprawie celów zrównoważonego rozwoju z 2017 r.; uważa jednak, że warunki rozwoju cyfrowego muszą być spełnione na etapie projektowania infrastruktury, nawet jeśli jej wdrożenie następuje na późniejszym etapie;

4. podkreśla, że wszelkie strategie w zakresie handlu elektronicznego muszą być w pełni zgodne z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju, która ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że dostęp do łączności internetowej i elektronicznych metod płatności, które są wiarygodne i zgodne z normami międzynarodowymi, z przepisami dotyczącymi ochrony konsumentów towarów i usług online, prawami własności intelektualnej, zasadami w zakresie ochrony danych osobowych oraz przepisami podatkowymi i celnymi właściwymi dla handlu elektronicznego mają kluczowe znaczenie dla umożliwienia handlu cyfrowego, zrównoważonego rozwoju i wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu; zwraca w związku z tym uwagę na potencjał umowy o ułatwieniach w handlu w zakresie wspierania inicjatyw cyfrowych w krajach rozwijających się na rzecz ułatwienia handlu transgranicznego;

5. wzywa do opracowania planu działania na rzecz innowacji technicznych w zakresie pomocy humanitarnej, aby zapewnić przestrzeganie zasad prawnych i etycznych określonych w dokumentach takich jak nowy konsensus europejski w sprawie rozwoju – „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość” i „Przekształcamy nasz świat: program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030”;

6. podkreśla, że wszystkie aspekty innowacji humanitarnych powinny podlegać ocenie i monitorowaniu, w tym ocenie pierwotnych i wtórnych skutków procesu innowacji; podkreśla, że przed rozpoczęciem projektów w zakresie innowacji humanitarnych i cyfryzacji należy przeprowadzić przegląd etyczny i analizę ryzyka i w stosownych przypadkach włączyć ekspertów zewnętrznych lub ekspertów stron trzecich;

7. wzywa do wdrożenia w działaniach zewnętrznych UE zasad zawartych w strategii jednolitego rynku cyfrowego dla Europy poprzez wspieranie ram regulacyjnych partnerów UE;

8. wzywa do zapewnienia w ramach wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2021–2027 wystarczających środków finansowych, aby umożliwić racjonalizację technologii cyfrowych we wszystkich obszarach polityki rozwoju;

9. zauważa, że wprowadzenie technologii cyfrowej w krajach rozwijających się często wykracza poza tworzenie instytucji państwowych, regulacji prawnych oraz innych mechanizmów, które mogłyby pomóc w radzeniu sobie z pojawiającymi się wyzwaniami, w szczególności dotyczącymi bezpieczeństwa cybernetycznego; podkreśla znaczenie pogłębienia współpracy między naukowcami i innowatorami na szczeblu międzyregionalnym oraz zachęcania do prowadzenia badań i podejmowania działań na rzecz rozwoju, które wspierają postęp naukowy oraz transfer technologii i wiedzy fachowej; apeluje, aby w przyszłej umowie po wygaśnięciu umowy z Kotonu wyraźnie uwzględniano cyfryzację jako czynnik umożliwiający zrównoważony rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu, zgodnie z wytycznymi negocjacyjnymi;

10. wzywa do podejmowania dalszych wspólnych działań w ramach współpracy w dziedzinie infrastruktury cyfrowej, ponieważ powinno to stać się jednym z kluczowych działań w ramach partnerstwa UE z organizacjami regionalnymi, w szczególności z Unią Afrykańską; podkreśla znaczenie pomocy technicznej i przekazywania wiedzy fachowej instytucjom opracowującym politykę cyfrową na szczeblu krajowym, regionalnym i kontynentalnym;

11. wzywa do włączenia cyfryzacji do krajowych strategii rozwoju państw członkowskich;

Wtorek, 13 listopada 2018 r.

12. apeluje o bardziej skoordynowany i całościowy międzysektorowy wysiłek ze strony społeczności międzynarodowej, w tym podmiotów niepaństwowych, takich jak przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, trzeciego sektora, przedsiębiorstw prywatnych i środowisk akademickich, w celu zagwarantowania, że przejście na bardziej cyfrową gospodarkę nie pozostawi nikogo w tyle i przyczyni się do osiągnięcia celów agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju, zagwarantowania dostępu do technologii i usług cyfrowych wszystkim podmiotom gospodarczym i obywatelom oraz uniknięcia nadmiaru różnych podejść, co prowadziłoby do niekompatybilności, powielania lub luk w przepisach; wzywa do poprawy powiązań politycznych między UE, państwami członkowskimi i innymi właściwymi podmiotami w celu zwiększenia koordynacji, komplementarności i tworzenia synergii;

13. podkreśla, że technologia, sztuczna inteligencja i automatyka już zastępują niektóre miejsca pracy wymagające niskich i średnich kwalifikacji; wzywa Komisję do promowania cyfryzacji skoncentrowanej na celach zrównoważonego rozwoju i podkreśla, że finansowana przez państwo podstawowa ochrona socjalna jest niezbędna do rozwiązania problemu niektórych negatywnych skutków nowych technologii, aby przezwyciężyć zmiany na światowych rynkach pracy i w międzynarodowym podziale pracy, dotyczące szczególnie nisko wykwalifikowanych pracowników w krajach rozwijających się;

14. wzywa sektor prywatny do odpowiedzialnego przyczyniania się do cyfryzacji na rzecz rozwoju poprzez technologie i innowacje, wiedzę fachową, inwestycje, zarządzanie ryzykiem, zrównoważone modele biznesowe i wzrost, które to elementy powinny obejmować zapobieganie, ograniczanie, naprawę, recykling i ponowne wykorzystanie surowców;

15. ubolewa nad faktem, że mniej niż połowa wszystkich krajów rozwijających się posiada przepisy o ochronie danych i zachęca UE, aby, opierając się na swoim doświadczeniu i przepisach prawnych, które uznawane są na szczeblu międzynarodowym za wzór w tej dziedzinie, zapewniła właściwym organom wsparcie techniczne przy opracowywaniu takich przepisów; podkreśla konieczność uwzględnienia kosztów, jakie mogą się pojawić w związku z ujednoczeniem takich przepisów, w szczególności dla MŚP; zauważa, że z uwagi na transgraniczny charakter technologii cyfrowych przepisy o ochronie danych nie powinny nazbyt odbiegać od siebie, ponieważ powodowałyby to niespójności;

16. wzywa wszystkie zainteresowane strony do gromadzenia, przetwarzania, analizowania i rozpowszechniania danych i statystyk na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i światowym w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony danych zgodnie z odpowiednimi normami i instrumentami międzynarodowymi, a także w celu realizacji celów agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030; zauważa, że dzięki terminowemu i dokładnemu gromadzeniu danych możliwe jest prawidłowe monitorowanie na etapie wdrażania, dostosowanie polityki i interwencji w razie potrzeby, a także dokonanie oceny otrzymanych wyników i ich wpływu; przypomina jednak, że podczas gdy „rewolucja w zakresie danych” sprawia, że wytwarzanie i analizowanie danych pochodzących z wielu różnych źródeł jest łatwiejsze, szybsze i tańsze, wiąże się to z ogromnymi wyzwaniem w zakresie bezpieczeństwa i ochrony prywatności; podkreśla w związku z tym, że innowacje w zakresie gromadzenia danych w krajach rozwijających się nie powinny zastępować oficjalnych statystyk, lecz je uzupełniać;

17. ubolewa nad utrzymującą się w poszczególnych krajach przepaścią cyfrową ze względu na płeć, lokalizację, wiek, dochody, pochodzenie etniczne, stan zdrowia lub niepełnosprawność i inne czynniki o charakterze dyskryminacyjnym; podkreśla w związku z tym, że międzynarodowa współpraca na rzecz rozwoju powinna prowadzić do zwiększenia awansu społecznego i włączenia społecznego osób znajdujących się w niekorzystnej lub trudnej sytuacji, przy jednoczesnym promowaniu odpowiedzialnego korzystania z narzędzi cyfrowych i odpowiedniej wiedzy na temat możliwych zagrożeń; wzywa do wspierania innowacji dostosowanych do lokalnych potrzeb i przechodzenia na gospodarkę opartą na wiedzy;

18. wzywa w związku z tym do zwiększenia wysiłków na rzecz rozwiązania problemów wykluczenia cyfrowego poprzez kształcenie i szkolenie w zakresie podstawowych umiejętności cyfrowych, a także inicjatywy mające na celu ułatwienie właściwego korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz stosowania narzędzi cyfrowych przy wdrażaniu metod opartych na uczestnictwie, stosownie do wieku, sytuacji osobistej i pochodzenia, w tym również z uwzględnieniem osób starszych i niepełnosprawnych; zauważa, że międzynarodowa współpraca na rzecz rozwoju mogłaby wykorzystywać technologie cyfrowe na rzecz lepszej integracji grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, pod warunkiem że grupy te będą miały dostęp do technologii cyfrowych; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy takie jak Afrykański Tydzień Kodowania, które przyczyniają się do wzmocnienia pozycji młodego pokolenia w Afryce poprzez promowanie umiejętności cyfrowych; podkreśla znaczenie e-uczenia się i nauczania na odległość w docieraniu do obszarów oddalonych i osób w każdym wieku;

Wtorek, 13 listopada 2018 r.

19. wzywa do wprowadzenia umiejętności cyfrowych do programów nauczania na wszystkich poziomach kształcenia, od szkół podstawowych po uczelnie wyższe, w krajach rozwijających się z myślą o nabywaniu umiejętności potrzebnych do poprawy dostępu do informacji; uważa jednak, że narzędzia informacyjno-komunikacyjne i nowe technologie nie powinny zastępować rzeczywistych nauczycieli i szkół, lecz powinny być wykorzystywane jako sposób na poprawę dostępu do edukacji i poprawę jej jakości; podkreśla, że nowe technologie są kluczowym narzędziem w upowszechnianiu wiedzy, szkoleniu nauczycieli i zarządzaniu placówkami; podkreśla również potrzebę wzmocnienia lokalnych ośrodków szkoleniowych (w tym szkół programowania) w celu szkolenia programistów i zachęcania do tworzenia rozwiązań cyfrowych i aplikacji odpowiadających lokalnym potrzebom i rzeczywistemu zapotrzebowaniu;

20. podkreśla, że zmniejszenie przepaści cyfrowej wymaga wdrożenia infrastruktury odpowiedniej pod względem zasięgu o wysokiej jakości, przystępności cenowej, niezawodności i bezpieczeństwa, a także zapewnienia dostępu do niej, zwłaszcza na obszarach wiejskich i odległych; zauważa, że głównymi przyczynami utrudniającymi łączność są ubóstwo i brak podstawowych usług, a także słabo rozwinięte sieci naziemne, brak sprzyjającej polityki publicznej i sprzyjających ram regulacyjnych, wysokie opodatkowanie produktów i usług cyfrowych, niska konkurencja rynkowa i brak sieci energetycznej;

21. wyraża zaniepokojenie w związku z uzależnieniem technologicznym od niewielkiej liczby operatorów, a w szczególności od GAFA (Google, Apple, Facebooka i Amazon), i wzywa do opracowania rozwiązań alternatywnych w celu promowania konkurencji; zauważa, że cel ten mógłby być realizowany na zasadzie partnerstwa między UE a Afryką;

22. przypomina, że kraje rozwijające się nie są odporne na ataki cybernetyczne i zwraca uwagę na ryzyko zakłócenia stabilności gospodarczej, politycznej i demokratycznej w przypadku braku gwarancji bezpieczeństwa cyfrowego; wzywa wszystkie zainteresowane strony w połączonym cyfrowo świecie do podjęcia aktywnej odpowiedzialności poprzez przyjęcie praktycznych środków służących promowaniu większej świadomości i wiedzy w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego; w tym celu zwraca uwagę na znaczenie rozwoju kapitału ludzkiego na wszystkich poziomach w celu ograniczenia zagrożeń dla bezpieczeństwa cybernetycznego poprzez szkolenia, kształcenie i podnoszenie świadomości, a także ustanowienie odpowiednich przepisów karnych i ponadnarodowych ram zwalczania cyberprzestępczości, a także aktywne uczestnictwo w forach międzynarodowych, takich jak Światowe Forum OECD ds. Bezpieczeństwa Cyfrowego (OECD);

23. przypomina o potencjale cyfryzacji w zakresie zmniejszenia nierówności w integracji społecznej, dostępu do informacji i ograniczenia marginalizacji gospodarczej na obszarach oddalonych;

Cyfryzacja: narzędzie zrównoważonego rozwoju

24. z zadowoleniem przyjmuje plan inwestycji zewnętrznych UE, który promuje inwestycje w innowacyjne rozwiązania cyfrowe na rzecz lokalnych potrzeb, włączenia społecznego pod względem finansowym i tworzenia godnych miejsc pracy; zwraca uwagę, że cyfryzacja stwarza istotne możliwości inwestycyjne, i że w związku z tym łączenie instrumentów finansowych w oparciu o współpracę z europejskimi i międzynarodowymi instytucjami finansowymi oraz sektorem prywatnym stanowiłoby ważne narzędzie służące pozyskiwaniu środków finansowych;

25. wzywa Komisję do uruchomienia nowych inicjatyw, ze szczególnym naciskiem na rozwój infrastruktury cyfrowej, promowanie e-rządzenia i umiejętności cyfrowych, wzmacnianie gospodarki cyfrowej i wspieranie ekosystemów nowych przedsiębiorstw ukierunkowanych na realizację celów zrównoważonego rozwoju, w tym możliwości finansowania dla mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MMSp) w celu umożliwienia im interakcji cyfrowej z przedsiębiorstwami wielonarodowymi oraz dostępu do globalnych łańcuchów wartości;

26. wzywa Komisję do dalszego uwzględniania technologii i usług cyfrowych w unijnej polityce rozwoju, zgodnie m.in. z agendą cyfryzacji na rzecz rozwoju; podkreśla potrzebę promowania korzystania z technologii cyfrowych w określonych obszarach polityki, w tym w dziedzinie e-rządzenia, rolnictwa, edukacji, gospodarki wodnej, zdrowia i energii;

27. wzywa Komisję do zwiększenia inwestycji w infrastrukturę cyfrową w krajach rozwijających się, aby zlikwidować znaczącą przepaść cyfrową w sposób skuteczny i oparty na zasadach;

Wtorek, 13 listopada 2018 r.

28. przypomina, że MMŚP w krajach rozwijających się stanowią większość przedsiębiorstw i zatrudniają większość pracowników sektora produkcji i usług; przypomina, że ułatwianie prowadzenia dobrze uregulowanego transgranicznego handlu elektronicznego może mieć bezpośredni wpływ na poprawę warunków życia, wspieranie wyższych standardów życia oraz pobudzanie zatrudnienia i rozwoju gospodarczego; potwierdza wkład, jaki takie wysiłki mogą wnieść w dziedzinie równości płci, ponieważ duża liczba tych przedsiębiorstw jest własnością kobiet i jest przez nie prowadzona; podkreśla potrzebę ograniczenia prawnych, administracyjnych i społecznych barier dla przedsiębiorczości, zwłaszcza w odniesieniu do kobiet; wzywa do tego, by cyfryzacja służyła również promowaniu edukacji i budowania potencjału przedsiębiorczości w krajach rozwijających się, a jednocześnie stwarzała korzystne warunki dla przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw innowacyjnych;

29. podkreśla potrzebę zahamowania handlu minerałami, których eksploatacja służy do finansowania konfliktów zbrojnych lub odbywa się przy pomocy pracy przymusowej; przypomina, że koltan jest podstawowym surowcem stosowanym do produkcji wielu urządzeń elektronicznych (np. smartfonów) oraz że wojna domowa, która ogarnęła region Wielkich Jezior Afrykańskich i której przyczyną była eksploatacja i wydobycie koltanu oraz nielegalny handel tym surowcem, doprowadziła, w szczególności w Demokratycznej Republice Konga, do śmierci ponad 8 mln osób; wzywa do położenia kresu wykorzystywaniu dzieci w kopalniach koltanu oraz nielegalnemu handlowi tym surowcem, tak aby jego wydobycie i wprowadzanie do obrotu odbywało się w akceptowalny sposób i przynosiło korzyści miejscowej ludności;

30. podkreśla, że rolnictwo jako największy sektor gospodarki afrykańskiej może potencjalnie czerpać korzyści z technologii cyfrowych; podkreśla, że platformy cyfrowe mogą być wykorzystywane w krajach rozwijających się do informowania rolników o cenach rynkowych i kontaktowania ich z potencjalnymi nabywcami, a także do dostarczania praktycznych informacji na temat metod uprawy i tendencji rynkowych, informacji meteorologicznych oraz ostrzeżeń i porad dotyczących chorób roślin i zwierząt; podkreśla jednak, że w związku postępującym przekształcaniem się rolnictwa w rolnictwo oparte na wiedzy i zaawansowanych technologiach rolnictwo cyfrowe może również mieć ogromny destrukcyjny wpływ społeczny i środowiskowy w krajach rozwijających się, ponieważ dostęp do najnowszych technologii może pozostać ograniczony do dużych i zmechanizowanych gospodarstw rolnych produkujących na eksport i specjalizujących się w uprawach komercyjnych, podczas gdy ograniczona wiedza i umiejętności mogą prowadzić do jeszcze większej marginalizacji małych gospodarstw rolnych w krajach rozwijających się;

31. podkreśla, że finansowanie UE na rzecz rolnictwa w krajach rozwijających się musi być zgodne z transformacyjnym charakterem agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i porozumienia klimatycznego z Paryża, a w związku z tym z wnioskami zawartymi w międzynarodowej ocenie wpływu nauk i technologii rolniczych na rozwój (IAASTD) oraz z zaleceniami specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do pożywienia; podkreśla, że oznacza to uznanie wielofunkcyjności rolnictwa i szybkie przejście od upraw monokulturowych opartych na intensywnym stosowaniu środków chemicznych w kierunku zróżnicowanego i zrównoważonego rolnictwa bazującego na agroekologicznych praktykach rolniczych i wzmacniającego lokalne systemy żywnościowe i małe gospodarstwa rolne;

32. zwraca uwagę, że narzędzia informacyjno-komunikacyjne mogą być wykorzystywane do rozpowszechniania informacji, które mogą mieć kluczowe znaczenie zarówno w przypadku klęsk żywiołowych, jak i w sytuacjach nadzwyczajnych o charakterze technologicznym, oraz w warunkach niestabilnej sytuacji i konfliktów; podkreśla, że technologie cyfrowe mogą umożliwić społecznościom o niskich dochodach i innym najbardziej narażonym społecznościom dostęp do podstawowych usług wysokiej jakości (takich jak opieka zdrowotna, edukacja, woda, infrastruktura sanitarna i energia elektryczna), a także do pomocy humanitarnej i innych usług publicznych i prywatnych; podkreśla znaczenie przeciwdziałania dezinformacji w internecie (fałszywe informacje) i podkreśla potrzebę opracowania specjalnych programów skupiających się na umiejętności korzystania z mediów jako narzędzia do stawienia czoła tym wyzwaniom;

33. podkreśla, że innowacje technologiczne w dziedzinie pomocy humanitarnej mają priorytetowe znaczenie, zwłaszcza w kontekście przymusowych przesiedleń, w celu przyczynienia się do zrównoważonych rozwiązań, które zapewniają stabilność i godność życia ludzkiego i mogą ułatwiać powiązanie pomocy humanitarnej z pomocą rozwojową; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy globalne na rzecz ułatwiania innowacji humanitarnych, takie jak światowy sojusz na rzecz innowacji humanitarnych (ang. Global Alliance for Humanitarian Innovation – GAHI), Fundusz na rzecz Innowacji Humanitarnych (ang. Humanitarian Innovation Fund – HIF) i „Global Pulse” pod egidą ONZ, oraz wzywa UE do promowania otwartych danych i do zdecydowanego wspierania globalnych społeczności twórców opracowujących oprogramowanie i projektantów, którzy tworzą praktyczną otwartą technologię z myślą o rozwiązaniu międzynarodowych problemów rozwojowych i humanitarnych;

Wtorek, 13 listopada 2018 r.

34. podkreśla, że technologie cyfrowe, takie jak usługi SMS i aplikacje dla telefonów komórkowych, mogą oferować nowe, przystępne cenowo narzędzia przepływu ważnych informacji, które mogłyby być wykorzystywane przez osoby ubogie lub odizolowane i osoby niepełnosprawne; zwraca uwagę na potencjał technologii telefonii komórkowej, której zaletami mogą być między innymi niższe koszty dostępu ze względu na zwiększenie zasięgu sieci, przyjazność dla użytkownika oraz malejące koszty połączeń i wiadomości tekstowych; przypomina jednak, że telefony komórkowe stwarzają zagrożenie dla zdrowia i środowiska, zwłaszcza ze względu na wydobycie zasobów mineralnych oraz wzrost ilości odpadów elektronicznych i elektrycznych; podkreśla, że cyfryzacja może wzmocnić lub osłabić demokrację oraz wzywa UE do należytego uwzględnienia tego zagrożenia w celu kontrolowania niewłaściwego stosowania technologii cyfrowych podczas promowania wykorzystania innowacji technologicznych w ramach pomocy rozwojowej, a także do promowania zarządzania internetem;

35. podkreśla znaczenie tworzenia zrównoważonego ekosystemu dla gospodarki cyfrowej w celu ograniczenia wpływu na środowisko związane z cyfryzacją poprzez rozwój efektywnego wykorzystania zasobów zarówno w sektorze cyfrowym, jak i w sektorze energetycznym, zwłaszcza poprzez priorytetowe traktowanie gospodarki o obiegu zamkniętym; wzywa do ustanowienia europejskiego planu inwestycji zewnętrznych w celu wspierania odpowiedzialności producenta, w szczególności poprzez wspieranie MŚP, które opracowują możliwości ponownego wykorzystywania, napraw i renowacji, oraz wprowadzają systemy zwrotu do swojej działalności gospodarczej w celu usunięcia niebezpiecznych składników stosowanych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym; apeluje o podnoszenie świadomości konsumentów na temat wpływu urządzeń elektronicznych na środowisko oraz o skuteczne zajęcie się kwestią odpowiedzialności przedsiębiorstw w produkcji sprzętu elektrycznego i elektronicznego; podkreśla również potrzebę wspierania działań prowadzących do gromadzenia danych statystycznych na temat zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz konieczność wspierania krajowych strategii politycznych w tej dziedzinie w krajach rozwijających się, aby pomóc w ograniczeniu powstawania odpadów elektrycznych i elektronicznych, zapobiegać nielegalnemu pozbywaniu się i niewłaściwemu przetwarzaniu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, promować recykling oraz tworzyć miejsca pracy w sektorze napraw i recyklingu;

36. przyznaje, że technologie cyfrowe zapewniają sektorowi energetycznemu innowacyjne narzędzia do optymalizacji wykorzystania zasobów; przypomina jednak, że technologie cyfrowe pozostawiają istotny ślad ekologiczny, gdyż prowadzą do zużywania zasobów energetycznych (szacuje się, że emisje CO₂, których źródłem są technologie cyfrowe, stanowią 2–5 % całkowitej emisji) i metali (takich jak srebro, kobalt, miedź i tantal), co podważa ich zrównoważony charakter w perspektywie długoterminowej; ponownie wskazuje na potrzebę zmiany modeli produkcji i konsumpcji w celu przeciwdziałania zmianie klimatu;

37. dostrzega potencjalną rolę technologii cyfrowej w promowaniu demokracji i udziału obywateli w procesach podejmowania decyzji;

38. podkreśla znaczenie tworzenia i wdrażania publicznych cyfrowych platform informacyjnych, dzięki którym obywatele mieliby więcej możliwości uzyskiwania wyczerpujących informacji o przysługujących im prawach i usługach, jakie państwo udostępnia swoim obywatelom;

39. podkreśla, że aplikacje administracji elektronicznej przyczyniają się do szybszego i tańszego udostępniania usług publicznych, poprawy spójności i zadowolenia obywateli, ułatwienia zaangażowania i działalności społeczeństwa obywatelskiego oraz zwiększenia przejrzystości, a tym samym wnoszą istotny wkład w promowanie demokratyzacji i walkę z korupcją; podkreśla kluczową rolę technologii i cyfryzacji w skutecznej polityce fiskalnej i administracji w związku z tym, że umożliwiają one skuteczną mobilizację zasobów krajowych oraz walkę z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania; podkreśla, że konieczne jest stworzenie bezpiecznych tożsamości cyfrowych, ponieważ mogłoby to pomóc określić liczbę osób potrzebujących pewnych podstawowych usług;

40. wzywa do wykorzystywania możliwości stwarzanych przez technologię cyfrową jako środka służącego uzyskaniu poprawy w zakresie rejestracji dzieci w rejestrach urodzeń, zgonów i małżeństw; podkreśla, że według szacunków UNICEF-u w samej Afryce Subsaharyjskiej 95 mln dzieci nie zostało zarejestrowanych po urodzeniu⁽¹⁾, a przez to nie posiada aktu urodzenia oraz że fakt ten uniemożliwia prawne uznanie tych dzieci, a zatem nie istnieją one z punktu widzenia społecznego od momentu urodzenia i później jako osoby dorosłe, co zniekształca dane demograficzne krajów i ma poważne konsekwencje dla oceny potrzeb ludności, w szczególności w zakresie dostępu do edukacji i opieki zdrowotnej;

⁽¹⁾ <https://www.unicef.org/reports/state-worlds-children-2016>

Wtorek, 13 listopada 2018 r.

41. uznaje centralną rolę technologii cyfrowej w zarządzaniu usługami zdrowotnymi, reagowaniu na sytuacje nadzwyczajne w przypadku epidemii, w upowszechnianiu kampanii na rzecz zdrowia publicznego, publicznym dostępie do opieki zdrowotnej, szkoleniach dla pracowników służby zdrowia, wspieraniu i promowaniu podstawowych badań naukowych oraz w rozwoju usług informacyjnych w zakresie zdrowia i e-zdrowia; wzywa w związku z tym decydentów do wprowadzenia odpowiednich ram politycznych i regulacyjnych w celu zwiększenia skali projektów w zakresie e-zdrowia; zwraca się do Komisji o zapewnienie niezbędnych środków finansowych w tym zakresie;

42. z zadowoleniem przyjmuje program internetowy „Akademia DEVCO”, który umożliwi szkolenie osób z krajów partnerskich UE w trybie on-line; wzywa do dalszego rozwijania programów szkoleniowych dla przywódców lokalnych oraz do ustanowienia procedur ubiegania się o dotacje UE, tak aby partnerzy ci mogli uzyskać jaśniejszy obraz oczekiwań, celów i warunków, a tym samym zwiększyć szanse na uzyskanie akceptacji dla swoich projektów; podkreśla, że takie inicjatywy, o ile będą łatwo dostępne, skuteczne i przydatne, będą miały pozytywny wpływ na wykorzystanie otrzymanej pomocy i na wizerunek UE wśród jej partnerów;

o

o o

43. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz ESDZ.
